

Advent 4. vasárnapja

2021. december 19.

A nép, a mely sötétségben ül vala, láta nagy világosságot, és a kik a halálnak földében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támada.

Máté 4:16

Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert.

János 1:9

Kedves Szülők és Gyermekek!

Advent 4. vasárnapja van ma. A múlt héten beszéltünk a várakozásról. Kit várunk? Szeretnénk, szeretnétek, hogy a Király legyen az életünk vezetője? Jézus Krisztus Király, alázatos, diadalmas, igaz és szabadító. Ő jelent meg a világban.

De **miért kellett megjelennie, eljönnie?** Máté evangéliuma így fogalmaz: „*A nép, a mely sötétségben ül.*” Izrael népe sötétségben, rabságban volt. Ez több mindent is jelentett: rómaiak uralkodtak rajtuk, de legfőképpen a bűn vezette az életüket. A halál völgyében, árnyékában voltak. Itt magunkra ismerhetünk: mindenki, aki Isten nélkül él, ugyanebben a helyzetben van. Sötétség, bűn, reménytelenség. Voltatok már igazi sötétségben? Ott félelem, magány van, ezért kerüljük ezt. Féltek a sötétben? Volt olyan, aki nem tudott elaludni a teljes sötétségben? De képzeljük el milyen az igazi sötétség: a bűn uralkodik az Isten, Krisztus nélküli világban, és az ember szívében.

Itt, ebben a helyzetben jelent meg Isten kegyelme Jézus Krisztusban, ebbe a **sötétségbe világított be a Világ Világossága**. Jézus Krisztus mondta önmagáról: „*En vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.*” János 8:12

Egy énekünk így beszél Jézus Krisztusról:

1. Új világosság jelenék,
Ó tévelygés csendesedék;
Isten ígéje jelenék,
Újonnan nekünk adaték.

2. Evangéliom erejét,
Krisztust, áldott szent Igéjét,
Atya Isten nagy jó kedvét,
Megmutatá ő kegyelmét.

Ezt mondja az ének: *Ó tévelygés csendesedék*. Ahová Krisztus bevilágít, ott múlik a sötétség. Ennek viszont **következménye van az életünkben**: napvilágra hoz minden rejtett, titkolt dolgot. Sokszor énekeltük: *"Kis szívem, kis szoba, nincsen lámpás benne, oly sötét, mint az éj fényes hogyan lenne? Arra jár a Király, ő gyűjt tiszta lámpást, szívembe világít, és ott vajon mit lát. Sok a szenny, a szemét a kicsi szobában, szomorú a Király, amikor meglátja..."*. Krisztus először **feltárja a tévelygést, bűnt**, megmutatja mi van a szívében. Nappal, napsütésben látszik igazán, mi van a szívünk szobájában, amitől Jézus Krisztus szeretne megszabadítani minket.

A másik fontos következmény: **Jézus Krisztus megtisztít minket a bűntől**, a vére letöröl minden bűnt. Először megmutatja, hogy kik vagyunk, mi van a szívében, utána megismerjük a kegyelmét: nem bűneink szerint bánik velünk, hanem megbocsátja és letörli a bűneinket. Ahogy az egyik zsoltár mondja: „*Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket*” (Zsolt 103:12)

Nekünk is van viszont felelősségünk: **„aki engem követ, nem járhat sötétségben”**. A Vele való közösségben lehet igazán boldog, békességgel teli az életünk, és az Ő segítségével tudjuk tisztán tartani a „szívünk szobáját”.

Karácsonykor arra emlékezünk, hogy Isten Jézus Krisztusba testet öltött, az igazi világosság eljött a világba. Isten azt szeretné, ha hagynánk magukat „átvilágítani” a világosság által, és őt követnénk a mindennapi életben. Legyen valóságos az életünkben a prófécia (ami elsősorban az 1000 éves királyságról szól, de személyes üzenet is lehet):

„*Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.*” Ézsaiás 60:1

Összegezve elmondhatjuk: Jézus Krisztus azért jött, hogy a sötétségből világosság ragyogjon fel a szívében, és Isten dicsősége meglátásodjék az életünkben. Ő vele járva nem kell többé sötétségben járnunk!

Végezetül énekeljük el a korábban idézett ének: Új világosság jelenék....

Áldott karácsonyi ünnepet kívánok minden Gyermekeknek és Szülőknek!

Ámen

Uherkovich Zoltán